

ger, han taften har meddeelt os, da de forekomme mig at bidrage til at udbrede Lys over den Maade, hvorpaa Krigsministeriets Budget vil komme til at stille sig i det kommende Aar. Den ærede Minister har saaledes oplyst, at i nogle af de Aar, som gif umiddelbart forud for 1848, s. Ex. 1844, 1845 og saa fremdeles, have Omkostningerne i Krigsministeriet ikke i noget Aar beløbet sig til mere, end til 3,300,000 a 3,400,000 og i enkelte Aar endogsaa ikke saa lidet derunder, og den ærede Minister har fremdeles udhævet, at saasnart den fredelige Tilstand vender tilbage, som dengang fandt Sted, ville Krigsministeriets Udgifter kunne bringes ned til det Samme. Da det nu er os Alle bekjendt, at denne fredelige Tilstand kommer tilbage, og at den Dag for Dag mere og mere consoliderer sig, saa har jeg det Haab, at den ærede Krigsminister til næste Aar vil forelægge os et Budget, hvor Udgifterne til Krigsministeriet ikke vilke beløbe sig til Mere end 3 Millioner 300,000 Rbd. a 400,000 Rbd. Jeg antager, at det er Noget, den ærede Minister fuldkommen vil opfylde, forudsat, at den fredelige Tilstand vil indtræde vedblivende, hvorom der er alt Haab. Den ærede Minister er forøvrigt fremkommen med en Bemærkning, som jeg ikke kan lade gaae uimodsagt hen. Han har flere Gange sagt, at man med Hensyn til de Udgifter, Krigsministeriet foranlediger, ikke maa see hen til Summerne, men blot til, hvorvidt disse Udgifter ere nødvendige. Han har saaledes fremsort, at Landets Agtelse blandt Fremmede og Landets Forsvar fordrede, at man ikke maatte tage Hensyn til, hvor store Udgifterne vare, men man maatte bedømme, hvorvidt de vare nødvendige. Med Hensyn til Bedømmelsen heraf er der en Forskjel mellem den ærede Krigsminister og os, idet den ærede Minister nemlig bedømmer disse Forhold fra et ganske andet Synspunct end vi. Han er i dette Tilfælde Fagmand, han er Techniker; det er ham fremfor Alt magtpaaliggende, at Krigsvæsenet er i fortrinlig Stand, og at Forsvarsvæsenet er saa godt og saa sikkert som muligt, og Alt, hvad der udfordres dertil, anseer han for nødvendigt. Vi maae derimod, som sagt, betragte Forholdene fra et noget andet Synspunct.

Vi maae væsentlig tage Hensyn til at kunne holde det i en saadan Tilstand, at de Penge midler, der udfordres, ikke overstige eller ødes lægge Landets Kræfter. Det vil kun lidet nytte at staa med et stort Forsvarsvæsen ligeoverfor Udlandet, naar vort Land forøvrigt er ødelagt; var man i det Tilfælde at skulle bruge Armeen, vilde det ikke kunne skee af Mangel paa Resourcer. Det er et væsentligt Hensyn for os at bedømme, ikke alene hvad der er ønskeligt, men ogsaa hvad der er muligt; og det Mulige er, at de fortsatte store Udgifter til Landetaten kunde have den befrygtede af mig paapegede Følge. Med Hensyn til de 200,000 Rbd., der skulde bespares ved Permitteringer, har den ærede Minister fremhævet, at det er Regjeringens Pligt og Ret at bedømme, om Tilstanden i Hertugdømmerne i Birkelligheden er en saadan, at en udstrakt Permittering kan finde Sted; det er Noget, som jeg aldeles anerkjender; men jeg haaber ogsaa, at den ærede Minister til Gjengjæld vil indrømme, at det er vor Pligt og vor Ret at bedømme, om vi kunne bevilge de fornødne Penge dertil. I den Henseende er Partiet fuldkommen lige; vi have i den Henseende enlige saa stor Pligt og Ansvarlighed som den ærede Minister. Naar jeg forøvrigt vil stemme for ikke at bevilge disse Penge, saa er det ikke min Mening derved at nægte, at der jo kunde indtræffe saadanne Tilfælde, at dette Votum ikke kunde overholdes. Der er Ingen, der veed, hvad Fremtiden bærer i sit Skød; men i saadanne uforudseelige og pludselige Tilfælde er det en Selsfølge, at man da maa sørge for at kunne tilveiebringe de fornødne extraordinaire Midler. Det er maasse mindre heldigt, at slike „Tillægsbevillinger“ forekomme hos os; men det er nu engang Tilfældet, og det er netop med Hensyn til uforudseelige Omstændigheder den kommer til Anvendelse. Jeg behøver naturligvis ikke at minde om, at der fra at foreslaae en saadan Tillægsbevilling endnu er et godt Skridt til det at vedtage den, og saadanne extraordinaire Udgifter bevilges jo kun under de respective Ministers constitutionelle Ansvar.

Der er et Punkt, hvorom jeg endnu skal tillade mig at yttre mig, nemlig Besplis-